

Pengebladet Fredløs

Lysimachia nummularia

Retfærdigvis burde 'fredløs' hedde 'ufredløs', da meningen med navnet er, at den lille krybende urt stopper strid og ufred.

Den siges at være kommet til Europa på foranledning af en general i Alexander den stores(ufredelige) hær, der indså dens gode medicinske egenskaber.

Pengebladet Fredløs er en flerårig krybende plante, der kryber langs jorden, men dog retter sig lidt op, når stængelspidserne blomstrer.

Bladene er runde (som mønter) og blomsterne er gule.

Den blomstrer i højsommeren. De klokkeformede blomster sidder enkeltvis men parvis overfor hinanden i bladhjørnerne. De er et par cm i diameter.

Blomsterne sætter tørre frugtkapsler med mange frø, der villigt spirer på fugtig jord.

Den fint forgrenede trævlerødder ligger højt i jorden, og stænglerne slår rødder overalt, hvor de har jordkontakt og

hjælper den med at krybe frem. Selv korte stumper stængel kan slå rod.

Fredløs vokser på fugtig jord og kan findes forvildet på næringsrige fugtige steder nær bebyggelse, sammen med andre sumpplanter.

Den tåler skygge godt, og er derfor velegnet som bunddække ved havedamme og sumpbede.

Den tåler ikke udtørring, men sætter ikke rødder og nye skud ved vedvarende oversvømmelse.

På et enkelt år kan ni planter dække op til 1 kvadratmeter jord.

Medicinsk har fredløs først og fremmest været brugt mod hoste, mave- og hudproblemer.

Den indeholder garvesyre kiselsyre og saponin(sæbestoffer), der alle virker sammentrækkende på kroppen og har sikkert været gavnlige, når soldaterne blev ramt af konsekvenserne ved vold og krig.

I Middelalderhaven vokser den rundt om vandhullet og den findes også på Møn.